

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/269/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314010685
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2314010685.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Jána Mihala vo veci odsúdeného D. N. o obnovu konania o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 26.11.2014 sp. zn. 2Nt/20/2014 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 03.02.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného D. N., narodeného XX.XX.XXXX, zamieta.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol žiadosť odsúdeného D. N. o povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/95/2010. Ako vyplýva, z odôvodnenia napadnutého uznesenia, súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na zistení, že v prejednávanej veci neboli splnené podmienky na povolenie obnovy konania, v danom prípade nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu dôkaznej situácie oproti pôvodnému skutkovému zisteniu. Za novú skutočnosť v danej veci nemožno považovať ani nález Ústavného súdu SR, ktorým bolo zrušená asperačná zásada, nakoľko pri ukladaní trestu odsúdenému nebola táto zásada aplikovaná.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú následne, prostredníctvom svojho obhajcu, písomne odôvodnil.

Domáhal sa zrušenia napadnutého uznesenia postupom podľa § 194 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku s tým, aby bola vec vrátená Okresnému súdu Galanta aby o nej znovu konal a rozhodol. Trvá na tom, že pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu aj v rozpore s účelom trestu nakoľko došlo k použitiu asperačnej zásady. Pokiaľ mu boli uložené dva samostatné úhrnné tresty zastáva názor, a to aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Tdo/25/2014 zo dňa 30.04.2014, že súd mal obvinenému uložiť jeden úhrnný trest za všetky trestné činy.

Okresný prokurátor sťažnosť nepodal.

Krajský súd na základe riadne a včas podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že konanie o povolenie obnovy konania v prejednávanej veci začalo na návrh odsúdeného zo dňa 15.07.2014. Odsúdený v tomto návrhu neuviedol konkrétne skutočnosti, na základe ktorých sa domáha obnovy konania, poukázal len na ustanovenie § 394 odsek 1 Trestného poriadku a § 396 odsek 3 Trestného poriadku.

Svoj návrh odsúdený upresnil až na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa dňa 26.11.2014 kde uviedol, že nesúhlasí z odsudzujúcim rozsudkom, poukázal na to, že skutok v bode 4 tohto rozsudku nespáchal a namietal aj správnosť vyčíslenej škody ohľadom skutku v bode 7 rozsudku. Ďalším dôvodom na povolenie obnovy konania má byť skutočnosť, že mu v jednom konaní boli uložené dva úhrnné tresty, tiež mu bol uložený trest v zmysle asperačnej zásady. Taktiež namietal, že mu bol premenený aj trest, ktorý už mal byť zahladený.

Z obsahu spisu aj krajský súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu v Galante sp. zn. 1T/95/2010 zo dňa 05.11.2012 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/8/2013 zo dňa 13.06.2013 mu boli uložené dva úhrnné tresty a to za skutky uvedené v bodoch 1 a 2 rozsudku v trvaní 2 roky a 4 mesiace, a za skutky uvedené v bodoch 3 až 7 rozsudku podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona v trvaní 4 rokov.

Odvolačný súd poukazuje na to, že trest uložený odsúdenému rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/8/2013 zo dňa 13.06.2013 mu nebol uložený za použitia tzv. asperačnej zásady. V tomto smere preukazuje predovšetkým na to, že základná trestná sadzba podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona je 3 roky až 10 rokov. Aplikácia tzv.asperačnej zásady pred rozhodnutím Ústavného súdu SR PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012 v zmysle § 41 odsek 2 resp. § 42 odsek 2 Trestného zákona, pri ukladaní z úhrnného alebo súhrnného trestu za dva a viac trestných činov, z ktorých bol aspoň jeden zločinom a tieto boli spáchané dvomi alebo viacerými skutkami, ukladala súdom povinnosť ukladať trest nad jednu polovicu trestnej sadzby, u ktorej sa horná hranica zvýšila o jednu tretinu. V tejto časti bolo ustanovenie § 41 odsek 2 Trestného zákona zmenené tak, že text „, súd uloží páchateľovi uloží nad polovicu zvýšenej trestnej sadzby odňatia slobody“ bol zrušený.

Pokiaľ bol teda odsúdenému ukladaný trest odňatia slobody podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona v trvaní 4 rokov, je jednoznačné, že pri ukladaní trestu nebola použitá asperačná zásada. Základná trestná sadzba pri § 221 odsek 3 Trestného zákona je 3 až 10 rokov. Zvýšením hornej hranice tejto trestnej sadzby o jednu tretinu v zmysle § 41 odsek 2 Trestného zákona prichádzalo do úvahy ukladať trestu v rozmedzí od 3 rokov do 12 rokov a 4 mesiace. Pokiaľ by bol súd aplikoval asperačnú zásadu, musel by uložiť trest nad polovicu tejto trestnej sadzby čo by znamenalo 7 rokov a 8 mesiacov. Práve rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/8/2013 bol ohľadom skutkov 3 až 7 rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/95/2010 zo dňa 05.11.2012 zmenený trest a je jednoznačné, že pri jeho výmere bol zohľadnený vyššie citovaný nález ústavného súdu.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd sťažnosť odsúdeného v časti kde poukazoval na existenciu nálezú Ústavného súdu SR a s ním súvisiacim zrušením tzv. asperačnej zásady ako nedôvodnú zamietol.

Pokiaľ odsúdený v návrhu na obnovu konania namietal aj správnosť skutkových zistení a správnosť vyhodnotenia dôkazov nejedná sa o okolnosť, ktorá by umožňovala povoliť obnovu konania.

V konaní o obnove konania súd nie je oprávnený preskúmať zákonnosť postupu súdu v pôvodnom konaní a skúmať, či sa súd pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými okolnosťami a obhajobou obvineného. V konaní o povolení obnovy nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje len na zistenie, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové a skôr neboli známe. Za takéto skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať také skutočnosti a dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisového materiálu a to ani vtedy ak sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, prípadne ich prehliadol alebo sa zmýlil pri ich hodnotení.

Aj odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené podmienky obnovy konania v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku tak ako konštatoval aj súd prvého stupňa v napadnutom uznesení. Z týchto dôvodov sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.